

poštenjak od pete do glave, mož dela in zaslug. Čestitamo mu tudi mi prav iskreno k njegovemu 70. rojstnemu dnevju in želimo, da bi nam bil še dolgo let ohranjen.

Judovski prekupčevalci popra. Iz Maribora se poroča „Grazer Tagblatt“: V zadnjem času se je dognalo, da judovsko-poljski begunci, ki bivajo v bližini Spodnje Polskave, pri mariborskih trgovcih večje množine popra nakupujejo. Gotovo uporabljajo ta poper v spekulacijske namene. Upati je, da bodo poštenji trgovci tej nesramni spekulaciji poljskih judov konec napravili!

V Mariboru so sklenile trgovine z manufakturnim, modnim, kratkim, galanterijskim in konfekcijskim blagom, da bodo svoje trgovine do 15. decembra vsako nedeljo zaprte držale.

Tatvina. Posestnica Ana Mlakar prišla je pred kratkim k nekemu fotografu v Sevnico. V prednji sobi pustila je svoj povrnik in poleg tega tudi denarnico z 1890 K. Ko je hotela oditi, bila je taška z denarjem izginjena. Sum se je obrnil na fotografovo dekle Marijo Frisch, ki je končno tatvino tudi priznala.

Ukradeno je bilo v gostilni Sorschegg na postaji Slov. Bistrica mnogo cigar, cigaret in vina.

V Slov. Bistrici nastavila je zaradi opetovanih tatvin mestna občina dva čuvaja za polja in njive.

Železniška nesreča pri Ptujju. Dne 19. septembra okroglo ob 1. uri popoldne se je zgodila v postaji Mošganec pri Ptujju zopet velika nesreča. Vsled doslej še nepojasnjenih okoliščin trčil je namreč tovorni v vojaški vlak. K sreči je vestnost uslužbencev preprečila, da bi bilo na lici mesta kaj mrtvih ostalo. Pač pa je bilo 9 oseb težko, mnogo drugih pa lahko ranjenih. Na pozorišče nesreče je dospel kolikor mogoče hitro železniški zdravnik g. dr. Anton Gregorec iz Ptujja, ki je takoj vse potrebno storil ter težko poškodovane vojake v c. k. rezervno bolnišnico v Ptuj spravil. Vestnemu zdravniku gre zato vsa hvala. Kdo je kriv nesreče in koga se sme odgovornega napraviti, bode šele sodnijska preiskava dognala.

Poročil se je na Dunaju g. mag. pharm. Alfred Birschitz, sedaj lekarnar v Gratkornu pri Gradcu, z gospico J. Dötz. Gospod Birschitz je izza svojega dolgoletnega delovanja v lekarni Behrbalk v Ptujju našim kmetovalcem prav dobro znan. Želimo paru obilo sreče!

Šolarska politika. Po našem mnenju je prva skrb šolarja, pa čeprav sedi na klopi 7. gimnazijalskega razreda, da gleda v svoje latinske knjige, ne pa da se briga za politiko. Zadnjič enkrat pa je prišel v neko tobakarno v Ptujju — tako poroča namreč mariborska „Straža“ — neki „gospod“ in je zahteval po slovensko „koleke“. Dotična prodajalka slučajno ne zna mnogo slovensko in je zato „gospoda“ vprašala, kaj hoče; pozneje je izvedela, da je to „štempel“. „Gospod“ je porabil to priliko, da se je v tobakarni na prav nesramni način s prodajalko skregal; dejal je

Bavarska kraljica bolana.

Königin Marie Theresia v Bayern

Kraljica Marija Terezija bavarska, nadvojvodinja avstrijska (Este), rojena 1. 1849, soproga zvestega našega zaveznika, bavarskega kralja, katere sliko danes prinašamo, je težko bolana. Upati je, da ji bode zdravniška pomoč življenje rešila.

ob tej priložnosti, da zna prav dobro nemško, ali da noče nemško govoriti, da je torej naravnost pokazal izzivalno, od hujskučev mu nadahnjeno postopanje. Celotni tuji oficir je „gospodu“ povedal, da tako postopanje ni pravilno. „Gospod“ pa se je celo oficirju odrezal... Ta „gospod“ je bil neki gimnazijec imenom Gaukler. Torej srednješolec, ki se uči na deželni gimnaziji v Ptujju, ki doslej še ni nič, ki bode morda šele enkrat kaj postal, — deček torej, ki bržkone po navodilu gotovih od štajerskega denarja plačnih prvakihi profesorjev uganja po trafikah svojo „politiko“, za katero bi ga bilo ednostavno treba za ušesa prijeti... Mi bi se seveda za ta otroški dogodek ne zmenili, ali „Straža“ je napravila iz tega dogodka celi uvodni članek. V tem članku pljuje kakor satan ogenj in žveplo na mesto Ptuj, grozi in se pridruža, prorokuje in dela tako, kakor da bi bil ta mokronosi fantiček res že kaj... Stari Gaukler, slovenski nadučitelj, bil je od klerikalnih listov pač dostikrat napaden, ker je bil naprednega mišljenja. Njegovega fantička pa proglasa zdaj „Straža“ za nekakega „junaka“, ker je v neki trafikli namesto „štempeljev“ koleke zahteval. Res, prav res, že zaradi tega šolarja se bode morala „jugoslovanska“ država uresničiti!

O ptujski deželni gimnaziji prinesla je ena zadnjih števil mariborske „Straže“ celo vrsto člankov. Pri celi stvari se gre edino zato, da bi se v Ptujju uresničila slovenska gimnazija, ki bi morala stati sveda popolnoma pod komando tistega gospoda, kateri ravno dotične članke piše. Pričakujemo nadaljevanje „Stražinih“ člankov in potem bomo prav ponižno zagrinjalo razprli. Saj poznamo dotičnega dopisnika, prav natančno ga poznamo, — prav natančno ga bomo tudi razkrinkali. Gotovi gospodje so ravno taki, kakor petrolejske svetilke; ako se jih močno navije, se kadijo... Cenjeni dopisnik „Straže“, le pogum!

Direkcija deželne gimnazije v Ptujju si usojamo opozarjati nato, da šola ni taborišče politike. V šoli se gre za grščino in latinščino, za matematiko in fiziko, — nikdar pa ne za „jugoslovanstvo“ in druge politične sanjarije. Tisti, ki na tem štajerskem, po cesarju Franc Jožefu imenovanem zavodu med fantičke politiko protiaustrijske smeri trosijo, se morajo na vsak način podučiti. Šolar Gaukler bi ne šel na noben način v trafikli hujskati, ako bi ne stal za njim kak poveljnik z gorjačo... Da se sovraštvo med slovenskimi in nemškimi dijaki ne razširi, da ne pridemo do neznosnih razmer, prosimo direkcijo doslej vzorne ptujске gimnazije za odpomoč!

Junaki 87. regimenta protestirajo proti „Gospodarju“. Sprejeli smo sledeče: „Podpisani protestiramo najodločneje v lastnem kakor v imenu svojih tovarišev na fronti od tolikokrat pohvaljenega 87. regimenta, da se nas imenuje v „Slovenskem Gospodarju“ šnopsarje. Mi smo na vseh krajih fronte vedno z največjim junaštvom, zvesto in pošteno avstrijsko domovino branili. Fej „Gospodarju“, ki nas zdaj za „šnopsarje“ psuje. Živio 87. regiment! — Anton Petrovič iz Sv. Urbana pri Ptujju, odlikovan s Karlovim križcem, od mobilizacije pa do sedaj na bojišču.

Ptujski prostovoljni strelci nam pišejo iz bojišča: „Dne 15. septembra 1917. Srčne pozdrave vsem čitateljem „Štajerca“ pošiljajo iz bojnega polja luštni Ptujčani. — Franc Sever, cgr., Maks Fürntrath, korporal, Ogorelec, lt., Viljem Melzer, cgr. Vsak od nas je že trikrat odlikovan!“ — (Z veseljem vračamo vrlim in junaškim fantom pozdrave! Op. ured.)

Neposredni davki. Piše se nam: V 4. četrtletju 1917 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednjih dnevih: I. Od zemljarine, hišne-razredovine in najmarine ter od 5 odstotnega davka od najemnine onih poslopij, ki so prosta najmarine: 10. mesečni obrok dne 31. oktobra 1917; 11. mesečni obrok dne 30. novembra 1917; 12. mesečni obrok dne 31. decembra 1917. II: Od občne pridobnine in pridobnine pedjetij podvrženih javnemu dajanju računov.

4. četrtletni obrok dne 1. oktobra 1917. III. Od rentnine in dohodnine v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državnih blagajnic potom odbitka po osebah oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke. 2. polletni obrok dne 1. decembra 1917. Dokler ni predpisana davčna dolžnost za tekoče leto, mora se plačevati davek po odmeri preteklega leta. Ako se ne plačajo davčni obroki najkasneje 14 dni po plačilnem roku, morajo se plačati tudi zamudne obresti od državnega davka in deželne doklade, če presega celotni državni davek dotične davčne vrste 100 K. Če se davki in doklade ne plačajo v 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirjajo se z zamudnimi obrestmi vred izvršilnim potom. Plačevanja izvrše se lahko tudi pri vsakem c. kr. poštnem uradu v zakaznem prometu poštno-hranilnega urada.

* * *

Tatvine. Iz Lieserthala na Koroškem se poroča: V zadnjem času se množijo tatvine na poljih. Večinoma se gre tukaj za tatvine živil. V Maltatalu so se izvršili vlomi v domače mline in kočje lesnih delavcev. Celotno sveže pokošeno travo se ponoči od travnikov pokrade.

Žalostna smrt. Iz Gunzenberga se poroča: Več kot en teden se je pogrešalo posestnika Boštjana Wiesera. Nesrečnež je bil že dalje časa težko bolan. Žalostil se je zaradi letošnje žetve in menil, da s svojimi 10 otroki ne bode mogel več živeti. V nedeljo oblekel je svojo najslabšo obleko, pustil ves denar doma in odšel. Zdaj so ga našli v okolici obešenega.

Smrtna nezgoda. Posestnik Komar v Tschernbergu pri Bistrici ob Pliberku je vsled neprevidnosti svojega 2½-letnega otroka obstrelil. Otrok je v celovski bolnišnici umrl.

Žalostna smrt graščakinje. Iz Nötscha na Dobratschn se poroča: Graščak od Wasserleonburga pl. Schneditz podal se je dne 9. t. m. s svojo mlado ženo v spremstvu dveh lovcov na lov. Na t. zv. „Alpel“ ob poti na Dobratsch se je počivalo. Gospa pl. Schneditz in en lovec zavzila sta nekaj črne kave; pri obema so se takoj pojavili znaki zastrupljenja. Mlada, lepa in splošno priljubljena gospa je kmalu nato umrla; lovec je imel grozovite bolečine, ki so ga telesno skoraj otrpnile. Sodi se, da je totel drugi lovec iz maščevanja svojega tovariša zastrupiti ter da je temu zločinu vboga graščakinja žrtev postala. Oblast je oba lovca preiskovalni sodnji izročila.

Nesreče na železnici. Na glavnem kolo-dvoru v Beljaku je pri delu železniško uslužbenko Ano Tratnik prijel vlak in ji popolnoma zdrobil desno nogo. 27-letna nesrečnica je mati dveh nepreskrbljenih otrok, katerih oče je bil na bojišču od laške kroglje ubit. Upati je, da se bode ženi življenje rešilo. — Iz Grafensteina na Koroškem se poroča z dne 14. t. m.: Danes zjutraj bil je čuvaj južne železnice, ko je hotel v službi progo zapreti, od vlaka prijet in usmrčen.

Cene sadnega mošta na Koroškem. Za sadni mošt, naj si bode potem jabolčnica ali hrušovka, se je od oblasti sledeče primerne cene določilo: Mošt pri kateremu vrenje še ni končano, 30 kron; izvrti mošt, 50 kron za hektoliter od najbližnje železniške postaje ali pa domačije, ako ni ta oddaljenejša od železniške postaje. Napolnjevanje, voznja, nalaganje gre na troške kupca. Za malo razprodajo se je z ozirom na gostilničarje določilo ceno 80 vin. za en liter mošta.

Življenje za eno jabolko. Iz Beljaka se poroča: Na žalostni način izgubil je dne 10. t. m. strelce salzbürških prostovoljnih strelcev Georg Neumaier na državnem kolodvoru svoje življenje. Stražil je ob nekem vagonu s špiritovimi kotlji. Na drugi progi se je pravažalo jaboljka. Neumaier si je hotel vzeti eno jabolko. Ali v tem hipu je prišel drugi vlak, ki je nesrečneža med „puferje“ dobil, tako da je kmalu nato umrl.

Požar. V Frantschachu pri Wolfsbergu bil je veliki požar v tamošnji papirni